

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 316/2012-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. A., Ž., zastúpenej advokátom JUDr. D. K., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 44/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. A. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. júna 2012 doručená sťažnosť M. A., Ž. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. D. K., Ž., ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 44/2011 o náhradu škody proti Slovenskej republike.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podala 20. decembra 2010 žalobu o náhradu škody v sume 404 965 € proti Slovenskej republike, zastúpenej Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, „v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z.“.

Krajský súd postúpil prípisom z 31. januára 2011 žalobu sťažovateľky podľa § 104a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) s poukazom na § 9 ods. 1 OSP okresnému súdu ako súdu vecne a miestne príslušnému. Podľa sťažovateľky okresný súd od postúpenia mu veci označenej sp. zn. 11 C 44/2011 nekoná.

Vzhľadom na nečinnosť okresného súdu sťažovateľka podala 24. februára 2012 „Žiadosť o prešetrenie prieťahov v súdnom konaní. - Urgencia.“ predsedovi okresného súdu, na ktorú podľa nej v čase podania sťažnosti ústavnému súdu nedostala odpoveď.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Okresný súd Bratislava I v konaní 11C-44/2011-12, porušuje sťažovateľkine právo na riadne prerokovanie veci a rozhodnutie sporu, bez zbytočných prieťahov, dané jej Ústavou SR, čl. 48 ods. 2.

Titulom porušenia sťažovateľkiných práv priznáva sa jej odškodné v čiastke 3 000,- € a trovy právneho zastúpenia, ktoré budú vyčíslené na pojednávaní.

Okresný súd Bratislava I sa zaväzuje bez ďalších prieťahov konať a rozhodnúť spor.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o sťažnosti sťažovateľky, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 44/2011.

Ústavný súd zistil, že vec vedená pod sp. zn. 11 C 44/2011 bola odstúpená z krajského súdu v marci 2011 a vo veci bolo 1. marca 2012 nariadené pojednávanie na 26. september 2012.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka sťažnosťou doručenou predsedovi okresného súdu 24. februára 2012 využila právny prostriedok nápravy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z. z.“). Vzhľadom na podanie sťažnosti ústavnému súdu 29. mája 2012 (doručenej ústavnému súdu 1. júna 2012), t. j. v takom časovom horizonte, keď predseda okresného súdu na sťažnosť sťažovateľky písomne nezareagoval, možno v okolnostiach posudzovanej veci napriek tomu uviesť, že sťažnosť na prieťahy v konaní sa prejavila ako účinný prostriedok nápravy nežiaduceho stavu, keďže okresný súd vo veci sťažovateľky vedenej pod sp. zn. 11 C 44/2012 po upozornení – po predchádzajúcich 15 mesiacoch nečinnosti – nariadil pojednávanie na 26. september 2012.

Vychádzajúc z uvedených skutočností, zohľadňujúc aj obdobie, ktoré uplynulo od začatia konania o žalobe sťažovateľky pred okresným súdom, ústavný súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že využitie právneho prostriedku splnilo v posudzovanej veci sťažovateľkou sledovaný účel, t. j. viedlo k zefektívneniu postupu okresného súdu v namietanom konaní (nariadenie a príprava pojednávania týmto súdom) a súčasne splnilo aj účel ustanovený v § 64 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z., ktorým je odstránenie zistených nedostatkov.

Ústavný súd napokon upriamuje pozornosť na svoju predchádzajúcu judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03).

Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

V prípade ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

Ústavný súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že hoci doterajší postup okresného súdu v namietanom konaní nebol dostatočne aktívny ani efektívny, s prihliadnutím na všetky okolnosti konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 11 C 44/2011 zistené nedostatky nepredstavujú podľa názoru ústavného súdu takú intenzitu, že by im bolo možné pripísať ústavný rozmer, teda že by umožňovali jednoznačné prijatie záveru o porušení základného práva sťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietahov. Súčasný stav konania podľa názoru ústavného súdu nevyklučuje definitívne možnosť prerokovania predmetnej veci v primeranej lehote.

V nadväznosti na to ústavný súd sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 44/2011, podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľky na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

Ústavný súd napokon dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľka v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu namietaného konania dochádzalo k zbytočným prietahom, predložila ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2012